

השוחרט פרק שני חולין

16 [תקנן לנ. ג.] א [נעיל
כט. א.] א [כס"א: ומקום,

תורה אור הש"ס

1. חין שחוט לשונם
מרתה דבר בפיו שלום
את רעהו דבר ובקרו
ישים ארבו: ימיהו ט ז
2. ועש המזל שלמה
מאתים צה וקב שחוט
שש מאות וקב ועלה על
הצנח האחת:
מלכים א י טו

גאון הש"ס

נב' תחת צמר מסובך,
עין נכרות מ' ע"ב מוס'
ד"ה המוט:

הגהות הב"ח

16 ר"ט ד"ה מיקו ו'ו'
א [כ] שיה' קמא
הקנה לא: (א) וחס' ד"ה
התלד הסין ו'ו' שלום
מפורט קא משמע לן
דאינה מפורטת סמח
פסול: (א) ו'ו' או ו'ו'
נתחב לש: (א) ד"ה
התלד מיעוט ו'ו' דלמא
אם מחב הסין תחת
מיעוט הסין ושחט
הרוב: (א) תבא' ו'ו' מיעוט
ל"ה כשחוט: (א) בא"ד
דש"ה יו כד בהמה:

הגהות מור"ב

רנשבורג
א [כ] ת"ח' התלד מיעוט
ו'ו' אס' לאהר שמעט
הרוב עקר מיעוט ו'ו'
ל"ל:

צ"עו רש"י

פליטרי"ד. מופר, מרובק
כמו שמרובקים נימי לך.

שיטה מקובצת

א [כ] צמר מסובך מהו.
גיב ע"י חוס' בברות דף
ב' כקולומס
באלכסון וכו'. ג"כ בשני
רש"י כתי' מצאתי שחט
את השחט למעלה ואת
הקנה למטה ק"ד שחט
בשני מקומות למטה
סימן א' ולמעלה סי'
אחד ויבדלם שיה' ע"כ:
א וכן מלמטה למעלה
ואותה חתיבת סימנים
שבין שחטות אלו נופלת
בכאן ולכאן ומכסה
את השחטה שאינה
נראת ומיהו במקום אחד
היא והיא לה שחטה
שחטה מפורטת ה"ד:
ד' והיא דשהה במיעוט
סימנים בין בתחלה ובין
בסוף: ט' שחטה שאינה
מפורטת קמ"ל דאינה
מפורטת כזאת פסולה
מטעם ה"ה: ו' והיא
נבלה ובהגדה ימי סק:
ו' דידילמא אם חתב
הסין תחת (הסין)
שלמטה: ח' אבל סימנים
דשי"י בתו שחטה:
ט' אלמא יש שהיה
במיעוט קמא:

למדנתנו רבינו משנתנו בשני סבינים ובשני בני אדם. משמע
שכן הלכה דבשנים ולגשה מקומות שחטה כשרה
והיא גריס למדתנו רבינו משנתנו בסכין אחד ו' בני אדם כלומר
והיא אמה אוכל ומ"מ כיון דלא חש לדבריו ואלא משופרי שופרי

ש"מ שכן הלכה שהרי חזר בו ממה
שהיה רגיל לפרש במתנין סכין אחד:
החליד הסכין בין סימן לסימן.
לקמן (דף ג.) גבי מתני'
תלמה היה ראו להצילה אלא אגב
דלכשר רב לעיל שחטה שאינה
מפורטת (א) ו' חמת פסולה מטעם
חלה: **אן** שהחליד הסכין תחת
השני ופסקו, כדמא נקט א"ע"ג
כשרה נשחט האחד ונקט נמי אורחא
דלמלא דכשחט סימן ראשון כדבואה
כשחור ובל גשמות הולכה (א) תחב
לאש **הסכין** שן סימן שני לצואר:
החליד במיעוט סימנין מהו.
פ"י בקונטרס במיעוט
החל אצל מיעוט קמא פשיטא לן
דבואה נבלה ו' וגמרנה נמי פסק
דלפ"י שחט שני שלש והגריס שלש
לעצמין לחומרם ומקאי הכא במיקו
ורבינו יתקן צרי מאלר אומר
דבהגמה פסקין צ"ק (לעיל יט.)
כרגלה אחר שחטת המיעוט דמכשר
נמי לרצנן שחט שני שלש והגריס
שלש ולא דמלא להכא דהמס שלש
במקום שחטה הוא והוי כאלו שחט
כרגלה אחר שחטת המיעוט (וכאן)
[וכן] נמי אס' לאחר שחטת הרוב
עקר כיון (הרוב) המיעוט שחטתו
כשרה כיון דהוי שלם כדך שחטה
וה"ה הקשה לפירוש הקונטרס דמתיא
במספמא שחט רוב הגררת צעוף
אפילו אס' גמרנו לזמן מרובה שחטתו
כשרה ומפרש ר"ת דהכא צעי במיעוט
כשרה וצעי לרבי יהודה דמכשר תחת
העור דלמלא אס' תחב הסכין (א) ו'
במיעוט הסין ושחט צרוב שלמטה
דכרו הוא חלוד טפי ואפילו לאמרי
גי רב דלמתי תחת העור איני יודע
היינו משום דשחטה לא שייכא צעור
והוי חלה לפי שהוא שלם אצל
ו' סימן לשייך צבו שחטה ואפילו
הכי אין צריך לשחוט אלא הרוב
המיעוט שעל הסכין הוי כאלו נתקן
לא הוי חלה א"ר מיעטא ליה (א)
בתחב הסכין תחת מיעוט קמא
ופסקו מלמטה למעלה א"ר כ' שחט
הרוב וכן שהה במיעוט סימנים דלקמן
(דף ג.) מפרש ר"ת במיעוט קמא והשתא אתי שפיר האי דקאמר
לעיל (דף כט.) א' מחלה על מחלה כרוב הא עד לא רובא דבמיעוט
בתחב שחטה ליה דכשר והשתא לפירוש א"ר אס' יש במסין מלא צואר.
קמא לא פסלה שהייה צעוף מן התורה כיון דהכשרו בסכין אחד
והא דקאמר לקמן בפירקין (דף ג.) דשהייה הוי (א) מצומה לבהמה
ועוף לעוף היינו מדרבנן ובקנה לא שייכא שהייה צעוף אפילו מדרבנן
דשהה במיעוט קמא כשרה מדי דהוא אמלא ח"י קנה פגום ומה שכתבו
במספמא שחט ח"י הגררת ושהה כדי שחטה וגמרנה שחטתו פסולה
טעות סופר הוא וגרסין כשרה דהא לעיל מיימיה ליה גבי מחלה על
מחלה כרוב ומיהו גס לפירוש רבינו חס' קשה מתוספתא דמתיא
שחט מיעוט ושחט ושהה כדי שחטה פסולה אלמא יש שהייה במיעוט
וסימנים קמא ולקמן קאי בתיקו ואס' נאמר דלא ידע א"ר גס
לפירוש הקונטרס נאמר דלא ידע היה מתוספתא שהקשה ממנה ר"ת
וה"ר אשערי מפרש החליד במיעוט סימנים היינו לאחר שחט רוב

ש"מ א ידושו. דמחך זה ללאן זה ללאן ושניהם דומים
סכין על הצואר יש למוש שלא ימיהו הראש צבת אחת: **ספקולמוס**.
לחלוקת דכזויה חד מקום הוא ומפורטת קרינא ציה והתחיל צנה
למעלה ומחך ושיעף כלפי מטה במקום שנגמרה שחטת קנה התחילה
שחטת ושחט וכן מלמטה למעלה: א

ש"מ א ידושו. דמחך זה על זה מתיב רבי אבין שחט
את הוושט למטה ואת הקנה למעלה או את
הוושט למעלה ואת הקנה למטה שחטתו
כשרה אמאי והא ליכא שחטה מפורעת הוא
מתיב לה והוא מפרק לה "בשחטה העשויה
כקולמוס הוא תורא דאי שחט בשנים ושלשה
מקומות על רב יצחק בר שמואל בר מרתא
שקל משופרי שופרי א"ר רבי זירא למדתנו
רבינו משנתנו בשני סבינין וב' בני אדם
אמר רב יהודה אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא
בין סימן לסימן ופסקו פסולה תחת העור
כשרה מאי קמ"ל תנינא (א) או שהחליד את
הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבא אומר
יבבלה ר"ע אומר תרפה א"ל ממתני' ה"א ה"מ
מלמטה למעלה דלא קעביד כדך שחטה מהו
אבל מלמעלה למטה דקעביד כדך שחטה
אימא שפיר דמי יקמ"ל תחת העור כשרה כי
רב אמרי תחת העור איני יודע איבעיא להו
לבי רב דאמרי תחת העור איני יודע תחת
מטלית מהו (א) תחת (א) צמר מסובך מהו יתיקו
בעי רב פפא החליד במיעוט סימנים מהו
יתיקו: **מתני'** השוחט ב' ראשין כאחד
שחטתו כשרה בשנים או חזין בסכין ושוחטים
אפילו אחד למעלה ואחד למטה שחטתו
כשרה והתין את הראש בבת אחת אם
היה שוחט והתין את הראש בבת אחת אם
יש בסכין בולא צואר כשרה יהיה שוחט והתין
ב' ראשין בבת אחת אם יש בסכין מלא
צואר אחד כשרה בר' בומן שהולך ולא
הביא או הביא ולא הולך (א) אבל אם הולך
והביא אפי' כל שהוא אפי' באזמל כשרה:
גמ' מה"מ אמר שמואל דאמר קרא יחין שחוט
לשונם מרמה דבר תנא דבי רבי ישמעאל
ושחט אין ושחט אלא ומשך וכן הוא אומר
זהב שחוט ואומר חין שחוט לשונם מרמה
דבר מאי ואומר וכי תימא זהב שחוט שנמווה
כחוט הוא ת"ש חין שחוט לשונם רבא הוה בדיק
ליה גירא לר' יונה בר תחליפא ושחט בה
עופא בהדי דלמא עביד חלה: **היונין**
גירפי

הסכין צמ ופוסק והיא דרסה: **היה שוחט** במשיכה: **והסין אס'**
הראש בהגהה ראשונה עד שלא הספיק להוליך או הולך תחלה
ובמשיכה הומו הראש עד שלא הספיק להציא: **אס' יש בסכין מלא צואר**.
חזן לזואר כדמוקי בגמרא [גא.] יש חזן הולכה או הובאה וכשר שיש צו
כדי לשחוט במשיכה צאל דרסה אצל אס' אין אורך הסכין אלא כעובי
הזואר או חזן לזואר משהו דרסה היא שאין הסין נתחבן במשיכה
זו לצדה צאל דרסה: **אס' יש בסכין מלא צואר אחד**. מפרש בגמרא [סג]
חזן לשני הזוארים דיש צו שיעור שלשה זוארין: **איזמל** תער דק
וקטן מאל: **אפי' באיזמל** א"ע"ג דליכא למיגזר אטו ט' לו קרינא
דלקמן [סג]: **גמ' חן שחוט**. מה חן הולכת במשיכה חף שחטה
במשיכה: **והג שחוט**. משוך. שהוא רך ומושכין אותו כעין שעושין זורפי
נחשת חוטין שעושין מהן מחטין: **שנעוט חוטו**. ושחוט כמו שחוט
אצל שחט לאו לשון משיכה הוא: **נדק** לנו גירי. מפגימה:
גירפי

הסכין צמ ופוסק והיא דרסה: **היה שוחט** במשיכה: **והסין אס'**
הראש בהגהה ראשונה עד שלא הספיק להוליך או הולך תחלה
ובמשיכה הומו הראש עד שלא הספיק להציא: **אס' יש בסכין מלא צואר**.
חזן לזואר כדמוקי בגמרא [גא.] יש חזן הולכה או הובאה וכשר שיש צו
כדי לשחוט במשיכה צאל דרסה אצל אס' אין אורך הסכין אלא כעובי
הזואר או חזן לזואר משהו דרסה היא שאין הסין נתחבן במשיכה
זו לצדה צאל דרסה: **אס' יש בסכין מלא צואר אחד**. מפרש בגמרא [סג]
חזן לשני הזוארים דיש צו שיעור שלשה זוארין: **איזמל** תער דק
וקטן מאל: **אפי' באיזמל** א"ע"ג דליכא למיגזר אטו ט' לו קרינא
דלקמן [סג]: **גמ' חן שחוט**. מה חן הולכת במשיכה חף שחטה
במשיכה: **והג שחוט**. משוך. שהוא רך ומושכין אותו כעין שעושין זורפי
נחשת חוטין שעושין מהן מחטין: **שנעוט חוטו**. ושחוט כמו שחוט
אצל שחט לאו לשון משיכה הוא: **נדק** לנו גירי. מפגימה:
גירפי

תנא דבי רבי ישמעאל ושהח א"ר ומשך. דלע"ג דליהו גופיה דריש פירקין (לעיל ט.) ושחט במקום שחט חטו מתי' ש"מ
חן

חן
אבל מלמטה למטה דקא עביד כדכיה דשחטה אימא אפי' ברישא ושט ולבסוף קנה אימא שפיר דמי קמ"ל ופסולה: תחת העור כשרה כלומר את החליד הסכין תחת
העור ושחטתו כשרה תחת מטלית מהו כלומר שחטה [תחת] גלימא שלו. תחת צמר מסובך שהחליד הסכין תחת צמר העור שחט מהו כלומר שחטה מיעוט סימנים והחליד את
הסכין בין סימן לסימן וברוב מיעוט סימנים שחט כדכרו מהו מ' אמרינן כיון דלא שחט אלא מיעוט סימנים עיין לאו חשבו התחלת שחטה כיון דרוב שחט שחטה כשרה. או דילמא כיון

